

A tettekrezségnek is van határa

Párttaggyűlés a jutaárugyárban

Szinte teljes létszámban összejött a párttagság, csak ketten hiányoztak. A Kenderfonó és Szövőipari Vállalat jutaárugyárának taggyűlésén így összesen 74 kommunista és három tagjelölt jelent meg, hogy véleményt mondjon a pártszervezet kétesztendő munkájáról és megválassza az alapszervezet új vezetését. Délután fél 3-tól fél 7-ig tartott az érdekes és tanulságos tanácskozás, amelynek — a vitakészséget is beleszámítva — kétségtelenül több erénye mutatkozott, mint fogyatékossága.

A pártvezetőség beszámolóját Nagygyörgy Imre, az alapszervezet titkára ismertette. Kereken egy óra hosszat beszélt, ha nem is tért ki minden problémára, végeredményben szókimondóan, őszintén feltárta az eredményeket és a hibákat egyaránt. A konkrét, gyakran név szerint dicséret és bírálat beszámoló — mint Vidács Istváné, a pártvezetőség egyik tagja elmondotta — kollektív munkával készült és igyekezett hű képet adni a pártélet és a kommunista tevékenység egészéről. Az elhangzottakhoz tizenegyen szóltak hozzá, sorrendben a következők: Rácz Ferenc hengerjavító, Szotyori Nagy László szövődei üzemvezető, Teleki Ferenc kőműves, Gulyás Györgyné bölcsődei dolgozó, Sántha Jánosné szövődei, Kiss Ferenc főmérnök, Szabó István szövődei főművezető, Király Mihályné bérelszámoló, Berta István, a Szeged városi pártbizottság ipari osztályának munkatársa, Kalmár Jánosné személyzeti előadó és Bárkányi Ferencné igazgató.

A beszámoló és a vita fő mondanivalója az alábbiakban foglalható össze.

Élénk pártélet

Az alapszervezetben általában tíz taggyűlést hívtak össze évenként, az aktivitás és a színvonal azonban nem mindig felelt meg a várakozásnak. A hozzászólók politikai kérdéseket alig vetettek fel, mert elsősorban a termeléssel foglalkoztak. Ez rendkívül fontos ugyan, hiszen a termeléstől függ a dolgozók boldogulása, de pártgyűlésen ezt is a politika összefüggéseiben kellett volna boncolgatni. Nem tudtak változtatni azon sem, hogy egy-egy taggyűlésről mindig 20—25-en hiányoztak. Ellenben valamennyi politikai megmozdulás sikeres volt az üzemből, a kommunistáknak jelentős szerepük volt az általános jó hangulat, a nyugodt légkör megteremtésében. A dolgozók 42 ezer forintot adtak az árvízvédelemért megsegítésére és a vietnámi műszak is jelentős eredményeket hozott.

A taglétszám lényegében ma is ugyanakkora, mint két évvel ezelőtt, azonban ez nem azt jelenti, hogy elhanyagolták a pártéletet. Felvettek tizenegy tagjelöltet, akik közül nyolcan már rendes tagjai a pártnak, egy embertől azonban vissza kellett vonni a tagjelölti igazolványt, mert a rábízott feladatokat nem végezte el. A se előre se hátra állapították az a fő oka, hogy néhányan elmentek az üzemből, nyolc évvel ezelőtt pedig kerültek pártvezetőkbe jelentettek át. A pártoktatás fejlődését jelző görbe a két évvel ezelőttihez képest tavaly már felfelé ívelt.

Szép eredménynek számít, hogy a párttagság 75 százaléka rendszeresen végez valamilyen társadalmi munkát. Csak 16 elvtársnak nincs konkrét pártmegbízatása, de időnként ők is segítenek a pártszervezetnek. A pártcsoporthoz tartozók kivétel nélkül lelkiismeretesen dolgoznak, de közülük is kiemelkedik Kalkál Károlyné, Sántha Jánosné és Hódi István. A pártcsoporthoz tartozók nemcsak a tagdíjakat szedik össze, hanem beszélgetnek a kommunistákkal egyéni problémáikról is, és segítenek, ahol módjukban áll. Az egyik szövőnöknek például — a férje meghalt — a pártszervezet segített társadalmi munkával, hogy házat felépíthesse.

Ha az ellenőrzés elmarad...

Már a beszámoló is élesen és önkritikusan foglalkozott a gyáregység KISZ-szervezetével, a hozzászólások azonban még jobban hangsúlyozták a kommunisták felelősségét. Arról volt szó, hogy a pártvezetőség ellenőrzés nélkül elfogadta a KISZ-titkár beszámolóját, aminek következtében egyik kellemetlen meglepetés követte a másikat. Mire felhívták rá, az egykori 110

—120 KISZ-tag helyett csak 60 maradt, jóllehet ma több fiatal dolgozik a gyárban, mint korábban. Kiderült, hogy a KISZ-ben nem tartottak rendszeresen vezetői ülést és taggyűlést. Az elmúlt évben már meg sem szervezték a KISZ-oktatást, pedig a pártvezetőség gondoskodott képzett propagandistákról, sőt kilenc kommunistát megbízott azzal, hogy támogassa az ifjúsági szervezetet. Amikor pedig a bajok felhalmozódtak, a KISZ-titkár lemondott, s még jelenleg sem választottak más helyette. Érthető, hogy a párttagság ezért súlyosan elmarasztalta a pártvezetőséget és azokat az elvtársakat is, akik vállalták a KISZ patronálásait.

A pártvezetőség és a gyáregység igazgatósága közötti kapcsolatot megfélemlenők ítélte a taggyűlés, a termelés pártellenőrzésében a gazdasági felelősök beszámoltatásában sem látott különösebb mulasztást. A tavalyi fegyelmezett munka egyik bizonyítéka, hogy az üzem dolgozói 22 napi keresetnek megfelelő nyereség-részesedést kaptak. Idén azonban mintha elbizta volna magát a pártvezetőség: nem készített intézkedési tervet a termelés segítése végett, s ez némi kapcsolást, bizonytalanságot okozott. Talán emiatt maradt ki a beszámolóban is a kongresszusi munkaverseny értékelése, illetve az első félévi termelőmunka elemzése. Több bírálat hangzott el amiatt is, hogy a beszámoló elfelejtette megemlíteni a következő két év főbb tennivalóit az új pártvezetőség részére.

Fegyelmezett munkásgárda

Megállapította a taggyűlés, hogy a jutaárugyárban lelkes és fegyelmezett gárda dolgozik. Sok-sok kézfo-gást, gratulációt kaptak már ezért a gyáregység vezetői, jól is esett az elismerés, de ebből végeredményben nem lehet megélni. A nagyvállalat ne csak eredményt várjon a jutaárugyártól, hanem felújításokkal, beruházásokkal teremtsen meg ennek reális alapjait. Ha a felsőbb vezetés nem veszi tudomásul, hogy a tettekrezségnek is van határa, esetleg megbéníthatják a kollektíva tartós munkalendületét. Hűségjutalmakkal, bér-javítással, vagy egyéb módon ideje volna kifejezésre juttatni az üzem régi dolgozóinak megbecsülését. A kommunisták kötelessége mindezt szóvá tenni, éppúgy, ahogyan ők buzdítanak a további tervek megvalósítására is. Mint többen hangsúlyozták: holnap, holnapután is úgy kell dolgoznia mindenkinek a maga

helyén, mintha egy fillért sem várhatnának gyárfelesztésre.

Lesz munka bőven

Az új vezetés megválasztása jó példáját adta a párton belüli demokratizmus érvényesülésének. Az augusztusi taggyűlésen megválasztott jelölő bizottság valamennyi kommunistát meghallgatott, és így a közvélemény teljes ismeretében tett javaslatot az új párttitkár személyére, majd a héttagú pártvezetőség többi tagjára. Két elvtárs nevét, akik az elmúlt esztendőben valamilyen oknál fogva elvesztették a tagság bizalmát, ki is hagyták a jelöltek közül. Az alapos előkészítés a titkos szavazás végeredményében gyümölcsöző volt. A taggyűlés ellenszavazat nélkül választotta titkárrá Nagygyörgy Imrét, vezetéségi tagokká pedig Vidács Istvánné, Patai Mátyásné, Divíki Józsefné, dr. Kasza Gyulát, Sántha Jánosné és Zina Lajost.

Lesz dolguk bőven. A kongresszusi munkaversenyben újabb lendületre van szükség, hogy vállalását mindenki teljesítse. Haladéknélküli rendet kell teremteni az üzemi KISZ-szervezet háztartásán, mert a további huzavona csak félkezi fiatalkok lendületét. Az emberek úgynevezett kis ügyeit néha szem elől tévesztik a műhelyekben, az új vezetés tehát ezen is igyekezzék változtatni.

A tagság teljes bizalma felelősségteljes munkára kötelezi a megválasztott hét kommunistát.

F. N. L.

Sötétség négy sarokra

Négy sarokház lakói írtak panaszlevelet szerkesztőségünknek azzal kapcsolatban, hogy a Teleki és a Kossuth utca sarkán több hete nem ég a villany. „Kellemetlen ez az állandó sötétség már csak azért is, mert egy rövid sarokra van a FÜSZÉRT raktára és este vagy éjjel érkező teherautók nem kis lármával keresik hol a raktár. Három hete egy este 8 óra körül ki-jöttek égőt cserélni a DÁV-tól, de az új égővel sem teremtettek világosságot, azóta is sötétségben van a sarok”.

Fél órán múlik a kenyérvásárlás

Ladányi P. Mátyás levelében azt kéri, hogy a Széll utcában a 22-es számú áru-da ne pont déli 12 órakor zárjon be ebéddőre, hanem fél órával később. A kör-

Olvasóink írják

Reklám a fán

Gáncsov Károly tanár, aki Simontornyán lakik, de a nyáron hosszabb ideig vendégeskedett Szegeden, szerkesztőségünkhöz írott levelében dicséri meg „a fák, virágok, parkok városát”. Viszont helytelennek tartja, hogy élőfák törzsére igen gyakran reklámszövegeket szegeznek fel. Megemlíti a

Lenin körút fáira szegezett reklámjai közül a következőket: „Erzsébet kalapszal-lon”, „Paplanos itt”. Újsze-geden a Vidámpark reklám-ját szegezték előfára, s „le-hetne még sorolni, de miért soroljam?” teszi fel levele végén a kérdést olvasónk. „A város egész társadalmá-nak komoly feladata a fák, virágok, zöld területek meg-védése, ha meg akarják őrizni szép városuk ilyen értelmű jó hírét is”.

A levélben foglaltakkal egyetértünk, s ezúton to-vábbítjuk az észrevételt az illetékeseknek.

Törvénysértő „fészekrakás”

Rendhagyó esetnek voltak szemtanúi a közelmúltban egy délelőtti Szálléri sugár-úti lakosok. A 49/b számú kétszobás kis ház előtt megállt egy bútorral megrakott teherautó. Egy fiatalember elsőnek ugrott le a kocsiról és berontott a házba, ahol egy idős ember, Balla János és felesége lakik 28 éve. A fiatalember kirángatta Bal-láék előszobájába, majd a bel-ső szoba zárjából a kulcsokat és zsebre tette. Gondolt egyet és rögtön kiemelte sarkából a szárnys ajtókat. Közben a teherkocsiról le-ugrott még négy férfi és három nő, no meg a gépkocsiv-vezető. A hűledező Balla Já-nost és feleségét félretolták az újtukból és hordták be-felé a bútorokat, egyenest a két öreg belső kis szobájába. Közben a fiatalember hozzá-fogott a kapu zárjának lesze-déséhez. Balla bácsi tiltá-kozni próbált. A bútorcipelők

közül egy tagbaszakadt férfi ráripakodott: — Tata, ne pofázzon, mert úgy kívágom, hogy a lábát törli.

Az összefüggés érthető

A lakást foglaltó had utána elvonult, s ott maradt a fiatalember és a felesége. „Birtokba” vettek még egy udvari, két lépés nagyságú kis szobát, miközben a re-megő Balla János elro-hant a körzeti tanácstagért, majd értesítette a törtenek-ről az URH-t. Ki ez a fia-talemler és honnan jött? Balla Szilveszternek hívják. Rokona a főbérő Balla Já-nosnak. Apja után a házat a fiatalember örökölte még régebben, de csak most ju-tott észbe azt birtokba venni, eddig csak a bérleti díjat élvezte.

— Fészekrakásunk rakni mi is — mondták másnap.

— Eddig hol laktak? — kérdeztem tőle.

— Hódmezővásárhelyen, a Csomorkányi utca 95. szám alatt, albertletben.

— Nem az Alkotmány ut-ca 3. szám alatti szövetkeze-ti lakásban?

— Azaz, de... tudja, az úgy volt — próbált magya-rázkodni a fiatalasszony. — Az csak névleg volt az enyém, a lakáshoz a pénz-t kölcsön kaptam Nagysze-gi Ernőtől, akinek mostanáig albertletben voltunk.

— S Nagyszegiek most hol laknak?

— Az alkotmány utcai szö-vetkezeti házban.

— És ki maradt Nagysze-giek régi lakásában?

— A fia és a családja — bökték ki a gyanús körülményeket. — Tudja — foly-tatták — Nagyszegiek régi lakása egészségtelen, azért jöttünk el.

Az összefüggés nagyon is érthető. Az állítólagos pénz-kölcsönző idős Nagyszegiek elfoglalták Balla Szilvesz-terék szövetkezeti lakását. A régi lakáshoz így jutott Nagy-szegi fia és családja, ahol egy időre Balla Szilvesz-terék meghúzódtak, míg a do-log lecsillapodik.

Az URH közbeszól

Balla Szilveszter, aki 27 éves, tehát kilenc éve nagy-korú, soha nem lakott Szegeden a Szálléri sugárút 49/b-ben. Most augusztus 15-én ide jelentette be magát, utána pedig a felesége. Mindketten felmondták hódmező-vásárhelyi munkahelyüket, hogy majd Szegeden keres-nek másikat. Augusztus 14-én hirdetés útján eladásra kí-nálták a házukat. Balla Szil-veszter ekkor jelent meg a házban egy állítólagos vevő-

Lódi Ferenc

Szegedi munkahelyre

gépkocsirakodókat és szőlőfeldolgozókat, kis-teleki és mórakalmi munkahelyekre szőlőfel-dolgozókat alkalmaz a Pincegazdaság. Jelent-kezés: Szeged, Tábor utca 3. és a helyi pin-cészeteknél. x S 96 955

Randevú

Ó, alig 17. a férfi 36. S a férfi ma délután. eb-ben az órában rá-várt. És ó — ment. Már hetek óta küzdött magával. Az utolsó éjjel le sem hunyta a szemét. Igen, még sirt is!

Tegnap felhívta a férfi telefonon. bár eddig csak névről ismerték egymást. Kérte, hogy látogassa meg.

S most ott állt előtte. Félnélen kezét nyújtott ne-ki. S mintha a férfi is érezte vol-na, hogy milyen sokat vár ó a mai délutántól. Mitán lesegítet-te a kabátját, a szobájába vezette.

és egy kényelmes karfájára tette kezét. Most esé-szen közel volt hozzá. Még egy-szer, szinte tiltá-kozással, megmoz-dult. — En, nagyon félek — suttogta —, ez az első al-ka-lom.

— Ugyan, ugyan! — nyug-tatta amaz és közelebb húzódtott hozzá. De mikor a férfi a szőla fö-lé halolt, becsuk-ta szemét.

A férfi ezután fogta a műszer-asztalról a fogót és egyetlen mozdulattal kihúzta a beteg fogat.

(Az Energie Zeitungból fordította Kovács Nóra.)

Magyar vállalatok Brnóban

A 962 kiállító vállalat és cég már elfoglalta helyét a néhány nap múlva meg-nyíló 8. nemzetközi vásár területén Brnóban. Az utó-bi hetekben csaknem 200 kiállító jelentkezett még, de ezeknek már nem jutott hely. A város üze-mei az idén is vállalták a külföldi országok kiállítóinak patronálását. A magyar kiállítókat a brnoi gördülőcsapágy- és traktor-gyár segíti.

Sztankó Pál, hazánk po-zsonyi főkonzulja kedden Pozsonyban sajtótájékoztatót hívott össze, amelyen a brnoi vásáron résztvevő ma-gyar külkereskedelmi vállalatok képviselői tájékoztat-lak a megjelent újságírókat.

A 11 magyar külkereske-delmi vállalat 1770 négyzet-méter alapterületen mutatja be a magyar ipar termékeit.

Meghívjuk vendégeinket holnap, pénteken este a

Felsővárosi Étteremben

megrendezendő

műsorral egybekötött

disznótoros vacsorára

Fellép: Szegedi Ábrahám Antal magyarnóta-énekes. Belépődíj nincs.

Asztalfoglalás a helyszínen. Telefon: 46-13.

Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat.

S. 96 979